

Починав працювати каменярем, займався підрядами по кам'яних робіт. Згодом разом з інженером Садовським він отримав підряд на будівництво кам'яних мостів Московсько-Курської залізниці.

Разом з В. А. Кокоревих створив Бакинське нафтове суспільство, Північне страхове товариство. Купив також в Криму відомий маєток Гурзуф, завів там велике виноробство і прагнув зробити з нього європейський курорт. Губонін в Гурзуфі побудував Храм Успіння Пресвятої Богородиці.

Мільйонер Губонін замовив художнику І. К. Макарову портрет своєї дружини, яка приїхала в Петербург на зимовий театральний сезон. Але, заплативши за роботу, портрета не взяв, сказавши: «Занадто схожа на себе. Не хочу, щоб вона весь час була у мене на очах » [3,26].

За праці в роботі Російського технічного товариства Губонін отримав звання радника з питань комерції.

Карл Федорович фон Мекк – російський підприємець, один з основоположників російського залізничного транспорту.

Карл Федорович допомагав багатьом установам і товариствам, ось деякі свідчення:

–член Піклування про студентів Імператорського Університету Св. Володимира

–урядовим розпорядженням 1876 року дійсний статський радник Мекк призначений почесним опікуном Кам'янець-Подільської гімназії

– у 1867 році він надав 25 000 рублів Імператорському суспільству любителів природознавства, антропології та етнографії для установи при Московському університеті кафедри антропології.

Після смерті Карл Федорович фон Мекка його справу успадкувала вдова Надія Філаретівна, більше відома як меценатка, що зробила неоціненну допомогу П. І. Чайковському[2,158].

Таким чином, верхівка буржуазії стала не лише збагачувати власні гаманці, а й вкладати у розвиток майбутнього суспільства.

Список використаної літератури та джерел

1. Маркина Л. Г. GRÜNDERZEIT ГРЮНДЕРСТВО // Культура Германии: лингвострановедческий словарь / под общей редакцией проф. Н. В. Муравлёвой. — М.: АСТ, 2006. — С. 373. — 1181 с.
2. Голобуцький В.О. Економічна історія Української РСР. Дожовтневий період : Навч. посібник / В.О. Голобуцький. Київ : Вища школа, 1970. 298 с.
3. Гуржій І.О. Розвиток промисловості України в системі всеросійського ринку (60-90-і роки XIX ст.). Український історичний журнал. 1966. № 10. С. 26.

Науковий керівник: к.і.н., доцент Звірковський І.В.

Вілецька Н.В.

Черкаський національний університет ім. Б. Хмельницького

«АБРИКОСОВИЙ ЛІС» ДУНЬ ФЕНЯ

Сьогодення відзначається високим рівнем розвитку медицини у світовому масштабі. Тому актуальність пізнання зародження медицини є важливим пунктом розуміння сучасності. Її еволюційний шлях переплітається з усім періодом існування людини. Але те, що зараз у доступі широким масам населення не завжди отримував простий народ. Найчастіше кваліфіковані лікарі служили у медичному приказі, тобто при імператорському дворі. Освіту здобували від роду до роду, оскільки ця сфера була фамільною за своїм характером. Про труднощі у вивченні людського тіла існують збережені до нашого часу записи, які надихають молоде покоління і по цей час. Серед них і повість про «абрикосовий ліс» Дунь Феня.

Варто наголосити, що у період «Трьох Царств» на території Стародавнього Китаю у східній провінції Фуцзянь існувало «три чудотворних лікаря». Серед них Дунь Фень, про його

діяльність у сфері медицини, зокрема написано у «Розповіді про людей надзвичайних» [1, 276].

Дунь Фень мав вражаючі здібності у сфері народної медицини, тому до нього зверталось безліч людей. І оскільки основу медицини Стародавнього Китаю складають рослинні інгредієнти, він поселився на горі Лю, де і здобув славу цілителя. Та не дивлячись на віддаленість щодо поселень, як одного із центру розвитку медицини, він лікував за всіма, на той момент, сучасними тенденціями. Відомо про його діяльність у сфері акупунктури. Також вся китайська медицина засновувалася на принципі «лікувати лише те, що піддається лікуванню; якщо хвороба невиліковна – намагайся полегшити страждання вмираючого». Та попри це лікаря оспівують як цілителя людського тіла. Дунь Фень не займався сільськогосподарською діяльністю через те, що весь свій час він приділяв медичній діяльності.

Також потрібно зазначити, що за свою працю він не брав оплати, мав лікар лише одне прохання до вилікуваних людей – щоб ті, спускаючись з гори, посадили від одного до п'яти абрикосових дерев. З часом виріс абрикосовий ліс, який став домом для багатьох звірів та птахів, лікар же спорудив приміщення для зберігання плодів і залишив невеличку вивіску з надписом «Ті, хто хочуть купити абрикоси, не повинні говорити мені про це, а нехай просто залишать кілограм рису в обмін на кілограм абрикосів» [4, 189]. Проте з часом з'являлися шахраї, котрі залишали менше рису або ж брали більше абрикос. За такі вчинки їх переслідував один із жителів лісу – тигр. Він супроводжував їх аж до будинку. Натомість перелякані люди повертали надлишок і, що було найзагадковішим, у них залишалось стільки ж абрикос, скільки вони приносили рису для лікаря. Таким чином, цей рис діставався людям із складним фінансовим становищем, що часто рятувало їм життя [3, 163].

Відтоді вислів «абрикосовий ліс» став крилатим і використовується по відношенню до китайських лікарів. «Люди абрикосового лісу» – ті, що рятують людське життя.

Список використаної літератури та джерел

1. Пу Сунлін. Монахи-волшебники. Рассказы о людях необычайных / пер. с кит. В. Алексеева ; сост. Н. Федоренко ; предисл. и коммент. В. Алексеева. – Москва : Правда, 1988. – 580 с.
2. Заклятие даоса : китайские повести XVII века / пер. с кит. ; предисл. и коммент. Д. Н. Воскресенского. – Москва : Главная редакция восточной литературы издательства «Наука», 1987. – 317 с.
3. Оповідки Давнього Китаю : збірник / пер. з кит. І. Зуєв та О. Лишега ; вступ. слово Г. Хорошилова. – Київ : Дніпро, 1990. – 142 с.
4. Путь к Заоблачным Вратам : старинная проза Китая / пер. с кит. ; сост., вступ. ст. и примеч. И. Смирнова ; ил. И. Гусевой. – Москва : Правда, 1989. – 608 с.

Науковий керівник: к.і.н., доцент Захарченко М. В.

Гоцман Н.М.

Черкаський національний університет ім. Б. Хмельницького

ПРОГОЛОШЕННЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ СЛОВЕНІЄЮ ТА ХОРВАТІЄЮ У 1991 Р.: НЕМИНУЧІСТЬ І ЗАСОБИ ЗАХИСТУ

Останнє десятиліття ХХ ст. характеризується значними геополітичними трансформаційними рухами серед країн Південно-Східної Європи. Протягом 1980–1990 рр. у цьому регіоні відбувалися дезінтеграційні процеси, які сприяли розпаду Соціалістичної Федеративної Республіки Югославії (СФРЮ). Першими країнами, що вийшли зі складу СФРЮ були Словенія та Хорватія. Словенія із незначними втратами змогла отримати незалежність, на противагу Хорватії, яку спіткали міжетнічні конфлікти. Актуальність статті зумовлена необхідністю знання прикладів здобуття країнами незалежності і усвідомлення шляху України до незалежності.

Метою статті є висвітлення неминучості проголошення Словенією та Хорватією незалежності у 1991 р. та засобів її захисту.